

இராப்போஜனத்தில் அபாத்திரமாய்ப் பங்கேற்றல்

“இப்படியிருக்க, எவன் அபாத்திரமாய்க் கர்த்தருடைய அப்புத்தைப் புசித்து, அவருடைய பாத்திரத்தில் பாணம்பண்ணுகிறானோ, அவன் கர்த்தருடைய சரீரத்தையும் இரத்தத்தையும் குறித்துக் குற்றமுள்ளவனாயிருப்பான். எந்த மனுஷனும் தன்னைத்தானே சோதித்தறிந்து, இந்த அப்புத்தில் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பாணம் பண்ணக்கடவன். என்னத்திலாலெனில், அபாத்திரமாய்ப் போஜனபாணம்பண்ணுகிறவன், கர்த்தருடைய சரீரம் இன்னதென்று நிதானித்து அறியாததினால், தனக்கு ஆக்கினைத்தீர்ப்பு வரும்படி போஜனபாணம்பண்ணுகிறான். இதினிமித்தம், உங்களில் அநேகர் பலவீனரும் வியாதியுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்; அநேகர் நித்திரையும் அடைந்திருக்கிறார்கள்” (1 கொரிந்தியர் 11:27-30).

கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் நாம், கிறிஸ்து நிலைநாட்டிய இராப்போஜனத்தில் பங்கேற்பதற்காகப் பந்தி மேஜையைச் சுற்றிக்கூடியிருக்கும் வேளையில், இயேசுவின் மரணத்தைப் பரிசுத்தமாக நினைவுகூரும் நிகழ்வில் நாம் ஈடுபடுகிறோம். பவுல், “ஆகையால் நீங்கள் இந்த அப்புத்தைப் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பாணம்பண்ணும்போதெல்லாம் கர்த்தர் வருமளவும் அவருடைய மரணத்தைத் தெரிவிக்கிறீர்கள்” என்று எழுதினார் (1 கொரிந்தியர் 11:26). நாம் இந்த இராப்போஜனத்தைக் கடைப்பிடிக்கையில், நமது செயல்பாடுகள் சபையின் ஐக்கியத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன, நமது பிரசன்னம் நாம் பெற்றுக்கொண்டுள்ள இராட்சிப்பை அறிவிக்கிறது மற்றும் நமது தியானம் இயேசுவின் தியாகமான மரணத்தை அறிக்கையிடுகிறது.

தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்கள், வாரத்தின் முதல்நாள்தோறும் கூடிவந்திருந்தபோது, அவர்கள் இந்த இராப்போஜனத்தில் பங்கேற்றனர் (காண்க எபிரெயர் 10:25; 1 கொரிந்தியர் 16:1, 2). தேவனை அவர்கள் ஆராதித்ததின் ஒரு முறைப்படியான பாகம் என்ற வகையில், அவர்கள் இதில் உண்டு மற்றும் பாணம்பண்ணினர். 1 கொரிந்தியர் 11ம் அதிகாரத்தில் பவுல் கொரிந்தியர்களை கண்டனம் செய்ததில், வாரத்தின் முதல்நாள்தோறும் அவர்கள் முறையாகக் கூடிவந்த ஒவ்வொரு வேளையிலும் இந்த இராப்போஜனத்தை ஆசரிக்கவேண்டும் என்பதை மறைமுகமாக உணர்த்தினார் (நடப்புகள் 20:7; 1 கொரிந்தியர் 11:20).

கொரிந்தியர்கள் இந்த இராப்போஜனத்தில் பங்கேற்றபோது அவர்கள் இதை சரியான வகையில் கடைப்பிடிக்கத் தவறினர். அவர்களின் செயல்பாடுகள் அப்போஸ்தலரிடமிருந்து, புண்படுத்தும் கண்டனம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்தன: “நீங்கள் ஓரிடத்தில் கூடிவரும்போது, அவனவன் தன்தன் சொந்த போஜனத்தை முந்திச் சாப்பிடுகிறான்; ஒருவன் பசியாயிருக்கிறான். ஒருவன் வெறியாயிருக்கிறான். இப்படிச் செய்கிறது கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் பண்ணுதலல்லவே” (1 கொரிந்தியர் 11:20, 21). பவுலின் கண்டனத்தில்

நாம், இராப்போஜனத்தின் பரிசுத்த தன்மையையும், அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்துதலின் உள்ள பரிதாபத்தையும், கிறிஸ்தவரின் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் இந்த இராப்போஜனத்தின் அத்தியாவசியத்தைப் பற்றியும் காணுகிறோம். இராப்போஜனத்தில் அபாத்திரமாய்ப் பங்கேற்றல் பற்றி, புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள மிகப்பலமான கூற்றுகளில் ஒன்று 1 கொரிந்தியர் 11:27ல் காணப்படுகிறது: “இப்படியிருக்க, எவன் அபாத்திரமாய்க் கர்த்தருடைய அப்பத்தைப் புகித்து, அவருடைய பாத்திரத்தில் பாணம்பண்ணுகிறானோ, அவன் கர்த்தருடைய சரீரத்தையும் இரத்தத்தையும் குறித்துக் குற்றமுள்ளவனாயிருப்பான்.”

“அபாத்திரமாய்” என்ற வார்த்தையில் உள்ள மறைமுகமான கருத்தைப் பற்றி நாம் யாவரும் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். கிரேக்க மொழியில் இது *anaxios* என்ற ஒரே வார்த்தையாக உள்ளது, இது இராப்போஜனம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் வகையை மாற்றி அமைக்கும் வினையுரிச்சொல்லாகும். இது நடக்கையைப் பற்றி எடுத்துரைக்கிறது. இதை NASB வேதாகமம், தெளிவிற்காக “unworthy manner” என்ற இரண்டு ஆங்கில வார்த்தைகளைக் கொண்டு மொழிபெயர்த்துள்ளது. இந்த சந்தர்ப்பப்பொருளில் இருந்து தீர்மானிப்பதில், நாம் இந்த இராப்போஜனத்தில் அபாத்திரமாய்ப் பங்கேற்கக்கூடுவது எவ்வாறு?

தவறான நோக்கத்துடன்

நாம் இராப்போஜனத்தில் தவறான நோக்கத்துடன் பங்கேற்கும்போது, இதில் நாம் அபாத்திரமாய்ப் பங்கேற்கிறோம். இராப்போஜனம் ஒரு பிரதான வடிவமைப்பைக் கொண்டுள்ளது: இது கர்த்தருடைய மரணத்தின் நினைவாக உண்ணப்படவேண்டும். பவுல், “ஆகையால் நீங்கள் இந்த அப்பத்தைப் புகித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பாணம்பண்ணும்போதொல்லாம் கர்த்தர் வருமளவும் அவருடைய மரணத்தைத் தெரிவிக்கிறீர்கள்” என்று போதித்தார் (1 கொரிந்தியர் 11:26). அவரது சரீரம் நமக்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நாம் நினைவுகூர்ந்து நமது பாவமன்னிப்பிற்காக அவரது இரத்தம் சிந்தப்பட்டது என்பதைத் தியானிக்கும்போது மாத்திரமே நாம் இப்படிப்பட்ட அறிவித்தலை ஏற்படுத்த முடியும்.

தவறான முன்னுரிமையுடன்

நாம் தவறான முன்னுரிமையைக் கொண்டிருக்கும்போது இதில் நாம் அபாத்திரமாய்ப் பங்கேற்கிறோம். கொரிந்துவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் அன்பின் விருந்தை, அவர்கள் ஒன்றுகூடி உண்ட உலகப்பிரகாரமான உணவை, கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்திற்கு மேலானதாக வைத்திருந்தனர். இந்த சிந்தனை அவர்கள் இருதயங்களில் முன்னிடம் பெற்று இருந்தது. பவுல் “நீங்கள் ஓரிடத்தில் கூடிவரும்போது, அவனவன் தன்தன் சொந்த போஜனத்தை முந்திச் சாப்பிடுகிறான்; ஒருவன் பசியாயிருக்கிறான். ஒருவன் வெறியாயிருக்கிறான்” என்று கூறியபோது இதையே அவர் அர்த்தப்படுத்தினார் (1 கொரிந்தியர் 11:21). இந்தக் கிறிஸ்தவர்களின் பசிகள், தனிப்பட்ட பெருவிருப்புகள் மற்றும் சுயநல குணங்கள் ஆகியவை இவர்களை இயக்கின. இவர்கள் கர்த்தரின் திட்டத்தின்படியல்ல ஆனால் தங்கள் சொந்த திட்டத்தின்படி

உண்டுகொண்டிருந்தனர். இப்படிப்பட்ட ஒரு மன அமைவில், இவர்கள் இயேசுவின் மரணத்தை அவர் கட்டளையிட்டிருந்தபடி, பயபக்தியுடன், சிந்தனை நிறைவுடன் மற்றும் கவனக்குவிப்புடன் நினைவுகூரவில்லை.

தவறான ஆவி

நமது இருதயத்தில் கலகம் செய்யும் ஆவியுடன் இராப்போஜனத்திற்கு நாம் வரும்போது, இதில் நாம் அபாத்திரமாய் உண்டு குடிக்கிறோம். கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் நமக்காக இயேசு செய்திருந்ததைப்பற்றி நமது மதித்தலைக் காண்பிக்க நம்மை அனுமதிக்கிறது, ஆனால் இது இயேசுவின் வழிநடத்துதலுக்கு ஒப்புவிக்கும் செயலாகவும் உள்ளது. அவர் இந்த இராப்போஜனத்தை நிலைநாட்டினார். இதில் அவர் நம்முடன் பங்கேற்கிறார். அவருக்கு முன்பாக நாம் இதை உண்டு குடிக்கையில் அவர் நம்முடன் பங்கேற்கிறார். அவருக்கு முன்பாக நாம் இதை உண்டு குடிக்கையில் அவர் தமது மரணத்தைப் பற்றிய நமது மாபெரும் மதிப்பைப் பெற்றுக்கொள்கிறார். கீழ்ப்படிதல் உள்ள எந்தக் கிறிஸ்தவரும் இந்த இராப்போஜனத்தை வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்க மாட்டார்.

முடிவுரை

எனவே நாம், இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில், ஒருவர் தவறான நோக்கத்துடன், ஒப்புவித்தல் இல்லாத இருதயத்துடன் அல்லது வேறு எதையேனும் மனதில் இடம்பெறச் செய்தநிலையில் பங்கேற்கும்போது அவர் இராப்போஜனத்தில் “அபாத்திரமாய்” பங்கேற்கிறார் என்று காணுகிறோம்.

நாம் இந்த இராப்போஜனத்தைக் கடைப்பிடிக்கும்போது, ஒருகணப்பொழுது உள்ளான ஆய்வு நடைபெற வேண்டியுள்ளது. பவுல், “எந்த மனுஷனும் தன்னைத்தானே சோதித்தறிந்து, இந்த அப்பத்தில் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணக்கடவன்” என்று கூறினார் (1 கொரிந்தியர் 11:28). நாம் இதில் பங்கேற்கையில், நாம் கர்த்தருடைய சரீரம் மற்றும் இரத்தம் ஆகியவற்றை நினைவுகூருகிறோம் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, நமது நோக்கங்கள், நமது மனவிருப்பங்கள் மற்றும் நமது செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றை நாம் சோதிக்க வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. ஒருவர் இதில் அக்கறையின்றி, சிந்தனையின்றி மற்றும் பயபக்தியின்றிப் பங்கேற்கும்போது, அவர் கடுமையான நியாயத்தீர்ப்பைப் பெறுகிறார் - “என்னத்தினாலெனில், அபாத்திரமாய்ப் போஜனபானம்பண்ணுகிறவன், கர்த்தருடைய சரீரம் இன்னதென்று நிதானித்து அறியாததினால், தனக்கு ஆக்கினைத்தீர்ப்பு வரும்படி போஜனபானம்பண்ணுகிறான்” (1 கொரிந்தியர் 11:29).

“நீங்கள் ஓரிடத்தில் கூடிவரும்போது, அவனவன் தன்தன் சொந்த போஜனத்தை முந்திச் சாப்பிடுகிறான்; ஒருவன் பசியாயிருக்கிறான். ஒருவன் வெறியாயிருக்கிறான். இப்படிச் செய்கிறது கர்த்தருடைய இராப்போஜனம்பண்ணுதலல்லவே. புசிக்கிறதற்கும் குடிக்கிறதற்கும் உங்களுக்கு வீடுகள் இல்லையா? தேவனுடைய சபையை அசட்டைபணி இல்லாதவர்களை வெட்கப்படுத்துகிறீர்களா? உங்களுக்கு நான் என்னசொல்லுவேன்? இதைக்குறித்து உங்களைப் புகழ்வேனோ? புகழேன்” (1 கொரிந்தியர் 11:20-22).